

Arrest

nr. 273 766 van 8 juni 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de gemeente RANST, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 21 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ranst van 26 januari 2022 *“waarbij wordt meegedeeld dat verzoeker niet meer verblijft in het “asielcentrum van Ranst” en waarbij de ingediende aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet wordt teruggestuurd aan de verzoekende partij”*.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 april 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 9 december 2021 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Deze aanvraag werd op 26 januari 2022 per kerende aan verzoekers raadsman teruggezonden, met een handgeschreven bericht:

“Hij verblijft niet meer i/h asielcentrum van Ranst maar is volgens politie verhuisd naar het asielcentrum te 2370 Arendonk, Grens 77.”

Dit is de bestreden beslissing, waaruit kan worden afgeleid dat de aanvraag niet in overweging wordt genomen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het tweede middel wordt als volgt:

"TWEEDE MIDDEL:

- SCHENDING VAN ARTIKEL 26/2/1 VREEMDELINGENBESLUIT
- SCHENDING VAN DE OMZENDBRIEF VAN 21 JUNI 2007 BETREFFENDE DE WIJZIGINGEN IN DE REGLEMENTERING BETREFFENDE HET VERBLIJF VAN VREEMDELINGEN TENGEVOLGE VAN DE INWERKINGTREDING VAN DE WET VAN 15 SEPTEMBER 2006

1. Door verzoeker werd op 9 december 2021 een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet ingediend bij de burgemeester van de gemeente Ranst. De aanvraag werd ingediend per aangetekend schrijven.

Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: "§ 1 In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling overeen identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op: - de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken; - de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst."

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet stelt als algemene regel dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt het hem in buitengewone omstandigheden evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van de plaats waar hij verblijft in België.

De term "van de plaats waar hij verblijft" in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet duidt op een feitelijke toestand. De Raad van State bepaalt in dit verband: "De term 'verblijven' duidt op een feitelijke toestand. Dit kan trouwens niet anders aangezien de vreemdeling die zich beroept op artikel 9, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 uiteraard nog niet beschikt overeen machtiging tot verblijf en dus nooit kan ingeschreven zijn in hetzij een vreemdelingen- hetzij een bevolkingsregister." (RvS 25 januari 1996, nr. 57.831).

2. Artikel 26/2/1, § 2 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt: "§ 2 Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren, voor zover uit de controle van het verblijf waartoe de burgemeester of zijn gemachtigde laat overgaan blijkt dat de vreemdeling effectief op het grondgebied van de gemeente verblijft. Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, of indien uit de controle van de verblijfplaats bedoeld in het 1e lid blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd."

Derhalve dient, indien uit de controle van de verblijfplaats bedoeld artikel 26/2/1, eerste lid Vreemdelingenbesluit blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging te nemen en dient deze beslissing te worden betekend aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 41ter.

3. De verwerende partij maakt toepassing van artikel 26/2/1, § 2 van het Vreemdelingenbesluit, doch betekende geen beslissing conform het model voorzien in de bijlage 41ter. Door verweerder werd enkel op schrift gesteld dat: "Hij verblijft niet meer i/h asielcentrum van Ranst maar is volgens politie verhuisd naar het asielcentrum te 2370 Arendonk, Grens 77". De aanvraag werd daarbij opnieuw teruggestuurd aan de verzoekende partij, waaruit kan worden afgeleid dat de aanvraag niet in overweging werd genomen.

Verzoeker was evenwel verblijvende in het opvangcentrum te Broechem (2520 Broechem, Van den Nestlaan 104). De aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet werd hierom toegezonden per aangetekend schrijven aan de burgemeester van Ranst (2520 Ranst, Gustaaf Peetersstraat 7). Verweerder is vervolgens gehouden een controle van de vermelde verblijfplaats in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis Vreemdelingenwet te laten uitvoeren. Het is evenwel niet vermeld wanneer zou zijn vastgesteld dat: "Hij verblijft niet meer i/h asielcentrum van Ranst maar is volgens politie verhuisd naar het asielcentrum te 2370 Arendonk, Grens 77".

Verzoeker wijst op de omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende de wijzigingen in de reglementering betreffende het verblijf van vreemdelingen tengevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (BS 4 juli 2007). In punt C.2.b) dat betrekking heeft op de "Rol van het gemeentebestuur: woonstcontrole" wordt het volgende gesteld: "Binnen de tien dagen na het indienen van de aanvraag dient de burgemeester of zijn gemachtigde de feitelijke verblijfplaats van de betrokkene te controleren", terwijl niet blijkt dat er een werkelijke controle van de feitelijke verblijfplaats van verzoeker heeft plaatsgevonden binnen deze periode van tien dagen.

Verzoeker benadrukt dat hij verblijvende was in het opvangcentrum te Broechem (2520 Broechem, Van den Nestlaan 104) op het moment van het indienen van de aanvraag evenals tien dagen na het indienen van de aanvraag (stuk 3). De bestreden beslissing stelt ook dat verzoeker effectief verbleef in het opvangcentrum van Broechem, zoals uit de bewoordingen van de bestreden beslissing kan worden afgeleid: "Hij verblijft niet meer i/h asielcentrum van Ranst maar is volgens politie verhuisd naar het asielcentrum te 2370 Arendonk, Grens 77".

Verweerder diende derhalve een kopie van de aanvraag over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken, conform artikel 26/2/1, § 2 van het Vreemdelingenbesluit.

De bestreden beslissing schendt hierom bovenvermelde bepalingen."

2.2. De verwerende partij werd bij schrijven van 28 februari 2022 door de griffiediensten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota in te dienen.

De verwerende partij heeft noch een nota, noch een administratief dossier ingediend.

Artikel 39/59, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuurde, de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen worden geacht tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

Uit de argumentatie van verzoekers blijkt dat het noodzakelijk is inzage te hebben in de stukken die geleid hebben tot de oordeelsvorming van het bestuur. De Raad kan, gelet op het ontbreken van het administratief dossier niet nagaan of het bestuur uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71 867). Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3. Korte debatten

De nietigverklaring van de bestreden beslissing dringt zich op. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ranst van 26 januari 2022 waarbij wordt meegedeeld dat verzoeker niet meer verblijft in het asielcentrum van Ranst en waarbij de ingediende aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9*bis* Vreemdelingenwet wordt teruggestuurd aan de verzoekende partij, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS